

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้
แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง
Educational satisfaction of student receive learning to cooperate with the
classification success Department of Basic and advanced medical care.

นายมงคล นราศรี

หลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2555

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ซึ่งเป็นวิชาเอกบังคับที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีพื้นฐานความรู้ ที่จะนำไปศึกษาในวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ในการพัฒนาให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิต เป็นการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีสติปัญญา มีความเป็นไทย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามอุดมการณ์ของหลักสูตรสาธารณสุขชุมชน

การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการให้การศึกษาแก่ประชาชนเพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะสร้างประชาชน ให้มีความรู้ ความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อความเจริญของประเทศชาติได้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 จะบรรลุเป้าหมายได้นั้น บุคลากรทางการศึกษา และ ครูผู้มีหน้าที่สอนจำเป็นต้องมีความสามารถในการออกแบบและสร้างสื่อการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักศึกษาเกิดทักษะในการคิด การวิเคราะห์ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ

ในสังคมที่ซับซ้อนและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิรูปการศึกษาการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ พัฒนาตนเอง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนนั้น ผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจและตระหนักในความสามารถของผู้เรียนเป็นลำดับแรก เพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กิ่งฟ้า สันธวงษ์ และคณะ 2545 : 3) ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจในลักษณะธรรมชาติของผู้เรียน ตลอดจนการเรียนรู้ของผู้เรียนและเรียนรู้ว่าผู้เรียนมีพื้นฐานอย่างไร มีความสนใจ มีความต้องการอะไร รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างไร มีวิธีการศึกษาอย่างไร (How to study) มีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้จัดการสอนให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้มากที่สุดและช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถปรับปรุงตนเองให้เรียนรู้ได้มากที่สุดด้วย

แต่สภาพความเป็นจริงของการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันผู้สอนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจลักษณะ และสภาพปัญหาของผู้เรียน จึงทำให้การเรียนการสอนมีอุปสรรคและเกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพราะผู้สอนมักจะคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่จะสอนมากกว่าตัวผู้เรียน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2523 : 17) และผลการวิจัยของ อุทุมพร จามรมาน (2538 : 34) พบว่า นักศึกษาร้อยละ 91 ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) เป็นกุญแจสำคัญที่ใช้พัฒนาประสิทธิภาพทางนักจิตวิทยาการศึกษาเชื่อว่า บุคคลมีศักยภาพในการ

เรียนรู้แตกต่างกัน แต่ถึงจะแตกต่างกันเพียงใดก็ตาม บุคคลย่อมพัฒนาความสามารถให้เต็มตามศักยภาพที่ตนเองมีอยู่ นอกจากศักยภาพในการเรียนรู้จะแตกต่างกันแล้ว บุคคลยังแตกต่างกันในระบบพัฒนาการต่าง ๆ อีกด้วย

จากประสบการณ์เป็นอาจารย์ผู้สอน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้น นานมากกว่า 1 ปี ได้ใช้การสังเกตจนได้ข้อค้นพบว่า นักศึกษาที่ตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนดี จะเป็นเด็กที่มีความสนใจและตั้งใจเรียนเป็นอย่างมาก พฤติกรรมที่เห็นได้ชัดเจน คือ การนั่งบริเวณโต๊ะแถวหน้า คอยได้ตอบการถามตอบกับครูเป็นต้น และนักศึกษาที่ตั้งใจเรียนก็มักจะนั่งใกล้เคียงกันและอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กล่าวคือนักศึกษาที่เรียนเก่งจะอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับคนเรียนเก่ง นักศึกษาที่เรียนปานกลางก็จะนั่งอยู่ในกลุ่มเรียนปานกลาง และนักศึกษาที่เรียนอ่อนก็จะนั่งอยู่ในกลุ่มเรียนอ่อน และพบว่าบางครั้งนักศึกษาไม่มีความเอื้อเฟื้อต่อกัน แต่มีการแข่งขันกันเพื่อให้ตนเองได้คะแนนมากที่สุดบางครั้งนักศึกษาที่เรียนปานกลางและอ่อนจะไม่สามารถแก้ปัญหาหรือทำแบบฝึกหัด กิจกรรมได้ดีเท่าที่ควรหรือ แก้ปัญหาไม่ได้เลย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง เฉพาะทักษะการแก้ปัญหาจึงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรอันเนื่องมาจากปัญหาหลายประการดังกล่าวข้างต้น เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายในการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นให้นักศึกษามีบทบาทและเป็นศูนย์กลางในการเรียน หรือเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อบ่มเพาะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นกว่าในปัจจุบันและที่สำคัญวิธีการเรียนการสอนดังกล่าวจะต้องตอบสนองต่อความร่วมมือของนักศึกษาในการเรียนรู้หรือมีวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติของผู้เรียนมากที่สุดด้วย

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าว จึงทำให้ผู้สอนต้องสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านความสนใจและรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ให้สูงขึ้น และการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนยิ่งขึ้น

เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น นักวิชาการได้ให้คำแนะนำว่า ควรจะเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้บุคคลได้เรียนรู้ ตามความสามารถที่แท้จริงในด้านพัฒนาการและศักยภาพของตน แต่ในทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองวิธีดังกล่าวทำได้ยาก เพราะการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป จะเป็นการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ครูใช้วิธีสอนวิธีเดียวกันในขณะที่นักศึกษาแต่ละคนมีความเข้าใจในการเรียนรู้แตกต่างกัน ผลจึงปรากฏว่านักศึกษาเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน ครูผู้สอนจึงมักจะพบว่ามือนักศึกษาที่เรียนได้ดีจำนวนหนึ่งและยังมีนักศึกษาที่เรียนไม่ทันเพื่อนอีกจำนวนหนึ่ง ปัญหาจึงเกิดขึ้นกับนักศึกษาที่เรียนช้าไม่ทันเพื่อน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีต้องสามารถทำให้

นักศึกษามีส่วนร่วมและมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนการสอนแบบนี้สามารถทำได้กับนักศึกษาซึ่งเรียนเป็นกลุ่มและการจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้ให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กันทั้งกลุ่ม และการเรียนเป็นกลุ่มของนักศึกษาระหว่างนักศึกษาที่เรียนเก่งกับนักศึกษาที่เรียนอ่อน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ซึ่งกันและกัน

การเรียนเป็นกลุ่มนั้น อาจจะมีอยู่เป็นจำนวนมากวิธี แต่วิธีที่น่าสนใจและผู้สอนคิดว่ามีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักศึกษาไทย ที่จะทำให้นักศึกษาเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน ทำให้นักศึกษาอยากเรียนมากขึ้น การสอนวิธีนี้เป็นแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งมีเทคนิคการจัดนักศึกษาเข้ากลุ่มโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันภายในกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้นักศึกษาลงมือทำกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงจะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ครูเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน จะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ซึ่งจะเป็นผลที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการเรียนมากขึ้นต่อไป

ทั้งนี้ การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงเป็นการเพิ่มขีดสมรรถนะการเรียนรู้ของนักศึกษาให้สอดคล้องตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุตามยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างและพัฒนานองค์ความรู้ โดยบูรณาการศาสตร์สากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยต้องการให้เกิดผลลัพธ์ตาม ยุทธศาสตร์ที่ 1 : มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานออกไปรับใช้สังคม ต่อไป ซึ่งจะส่งเสริมให้นักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการพัฒนานองค์ความรู้อย่างยั่งยืน โดยอาศัยนวัตกรรมการสอนใหม่ๆ ในการถ่ายทอดองค์ความรู้สร้างสรรค์ รวมทั้งเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง มีการปรับเปลี่ยนและประยุกต์ใช้กับวิชาที่มีเนื้อหาที่ยากขึ้น ต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่า การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง จะเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่งในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ซึ่งเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัยว่านักศึกษากลุ่มเก่งที่เรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง สูงกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มปานกลาง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ตามหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ตามหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สุ่มเจาะจงเฉพาะห้องเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอน 1 ห้องเรียน นักศึกษาจำนวนประมาณ 37 คน

ตัวแปรศึกษา

1. ตัวแปรอิสระคือ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

2. ตัวแปรตาม คือ

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

3. ระยะเวลา 1 ปีการศึกษา (4 พฤศจิกายน 2555 – 31 มีนาคม 2556)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่นักศึกษาทำได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนหรือ จากการอ่านเอกสารประกอบการเรียนและทำแบบฝึกหัดผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่มีต่อการเรียนการสอน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดนักศึกษาออกเป็นกลุ่มโดยในกลุ่มจะประกอบไปด้วย นักศึกษาเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนเพื่อให้ในกลุ่มได้ช่วยกันทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้สำเร็จตามที่ผู้สอนได้

ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

4. วิชาวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง หมายถึง อาการและการแสดงผู้ป่วยภาวะฉุกเฉิน การรักษาและฝึกปฏิบัติการพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง การคัดกรอง การให้การช่วยเหลือเบื้องต้น การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย การกู้คืนชีพขั้นสูง การส่งต่อผู้ป่วย และการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค การซักประวัติและการทดสอบร่างกาย หลักการวินิจฉัยแยกโรค การรักษาพยาบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต ภายใต้ขอบเขตที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดและการพิจารณาส่งต่อผู้ป่วย

1. ได้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ต่อการเรียนแบบร่วมมือ ด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

2. ได้ข้อมูลซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงของนักศึกษาภาคปกติที่เรียนวิชาเอกสาธารณสุขชุมชน ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1.หลักสูตรสาธารณสุขชุมชน
- 2.ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้สอนวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง

ในปัจจุบันมีรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ได้ ซึ่งผู้สอนต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมจึงจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนได้ ทฤษฎีที่สำคัญที่ใช้กันแพร่หลายจนถึงปัจจุบันมี 3 กลุ่ม

ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorist theories)

ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพฤติกรรมนิยมเป็นทฤษฎีที่ศึกษาเรียนรู้ในแง่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ นักจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมนิยมจะศึกษาการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมหรือ “สิ่งเร้า” ว่ามีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลโดยพื้นฐานความคิดของทฤษฎีพฤติกรรม (Assumption) คือ (สุรางค์ โค้วตระกูล 2534 : 135)

- 1.พฤติกรรมทุกอย่างเกิดขึ้นโดยการเรียนรู้และสามารถจะสังเกตได้
- 2.พฤติกรรมแต่ละชนิดเป็นผลรวมของการเรียนรู้ที่เป็นอิสระหลายแห่ง
- 3.แรงเสริม (Reinforcement) ช่วยให้เกิดพฤติกรรมได้

ทฤษฎีในกลุ่มพฤติกรรมนิยมหลายทฤษฎี ซึ่งแต่ละวิธีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ได้ทั้งสิ้น แต่ทฤษฎีหนึ่งที่นำเสนอเสริมการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียน คือ ทฤษฎีของธอร์น ไคค์

ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์น ไคค์

เอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์น ไคค์ (Edward Lee Thorndike) บิดาแห่งวิชาจิตวิทยาการศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและเป็นผู้ค้นพบทฤษฎีการเรียนรู้แบบสัมพันธ์เชื่อมโยง

ธอร์น ไคค์ (Thorndike) เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลตกอยู่ในสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข จะพยายามค้นคว้าหาทางแก้ไขปัญหานั้น โดยในขั้นแรกจะพยายามหาทางตอบสนองในหลายๆ อย่าง ซึ่งเป็นการค้นคว้าหาคำตอบอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ เมื่อกระทำแบบเดาสุ่มแล้วบังเอิญสามารถแก้ปัญหที่เกิดขึ้นได้สำเร็จ ในขั้นต่อไปบุคคลจะลดพฤติกรรมหรือการตอบสนองที่ไม่จำเป็นออกจนเหลือแต่พฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ และตรงต่อการแก้ไขปัญหานั้นในโอกาสครั้งด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันนั้นในโอกาสต่อไปอย่างไวฉับพลันหากว่าได้มีการฝึกฝนให้

กระทำบ่อยครั้งเข้า จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในหลาย ๆ อย่างจนกระทั่งได้มีปฏิกิริยาตอบสนองที่ถูกต้อง เมื่อปฏิกิริยาได้ตอบอย่างหนึ่งสามารถช่วยให้บุคคลแก้ปัญหาหรือนำความพอใจมาให้บุคคลที่มีปฏิกิริยานั้น ๆ ต่อไป การเชื่อมโยงจะเกิดระหว่างสิ่งเร้าและปฏิกิริยาการตอบสนองของร่างกาย ธอร์น ไคค์เชื่อว่า ในขบวนการเรียนรู้มีส่วนประกอบ 2 อย่าง คือ ส่วนประกอบทางด้านร่างกาย และส่วนประกอบด้านจิตใจ การเรียนรู้คือการเชื่อมโยงของทั้งส่วนประกอบทางด้านร่างกาย คือ สิ่งเร้าและการตอบสนอง ส่วนประกอบทางจิต คือ สิ่งที่เรารับรู้ได้จากประสาทสัมผัสจากกระบวนการนี้ การตอบสนองเฉพาะอย่างจะเกิดการเชื่อมกับสิ่งเฉพาะอย่าง ซึ่งการเชื่อมโยงนี้เป็นผลการเปลี่ยนแปลงทางชีววิทยาของระบบประสาท ธอร์น ไคค์ เชื่อว่าวิธีการในการเชื่อมโยงวิธีนี้ได้มาจากการลองผิดลองถูกจึงเกิดการเรียนรู้ที่เรียกว่า การเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก

ธอร์น ไคค์ ได้สรุปกฎการเรียนรู้ไว้ดังนี้ คือ

- 1.กฎเกี่ยวกับความพร้อม (Law of readiness) การเรียนจะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ความพร้อมในการอ่าน เขียน พูดและมารยาทรับการฟังที่เหมาะสม
- 2.กฎเกี่ยวกับการฝึกหัด (Law of exercises) การได้กระทำซ้ำหรือได้ฝึกหัดจะทำให้ผู้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

3.กฎเกี่ยวกับผล (Law of effect) ถ้าผู้เรียนได้รับการตอบแทนที่ดีจากการกระทำนั้นจะทำให้ผู้เรียน เรียนในขั้นนั้นได้ดียิ่งขึ้นซึ่งเกี่ยวกับกฎแห่งผลนี้ ธอร์น ไคค์เน้นการให้รางวัลเป็นสิ่งสำคัญในด้านที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดการเรียนรู้นั้น ทฤษฎีการเรียนรู้เชื่อว่าสิ่งที่เรียนจะต้องมีส่วนประกอบบางอย่างที่เหมือนกันจึงทำให้เกิดการถ่ายทอดการเรียนรู้ที่ดี ส่วนประกอบดังกล่าวอาจจะเป็นเนื้อหา วิธีการ หลักการ เป็นต้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในการเรียนสิ่งอื่น ๆ ต่อไปนั้นจะต้องมีเนื้อหา วิธีการ หลักการที่สอดคล้องสัมพันธ์กับสิ่งเรียนใหม่ จึงจะทำให้เกิดการถ่ายทอดการเรียนรู้ที่ดี(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2534:241)

การนำทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ มาใช้ในการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง

ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ได้โดยการนำกฎการเรียนรู้มาใช้ ดังนี้

- 1.กฎเกี่ยวกับความพร้อมในการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ผู้สอนต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ โดยยึดหลักที่ว่า “เด็กจะเรียนรู้ได้ดีถ้ามีความพร้อมที่จะเรียนรู้” เด็กแต่ละคนจะมีความพร้อมแตกต่างกันตามระดับวุฒิภาวะของแต่ละคน ครู

สอนจะต้องหาวิธีการจูงใจที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ต่อไป

2.กฎเกี่ยวกับการฝึกหัด การสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงต้องให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหรือฝึกทำซ้ำจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น และเกิดความชำนาญ จนพัฒนาเป็นทักษะทางสุขภาพเพราะการสอนสุขศึกษาเน้นการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น การปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในเรื่องของการรักษาความสะอาด การทิ้งขยะให้ถูกที่ และการปรังพินที่ถูกต้อง ฯลฯ เด็กทุกคนต้องฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนติดเป็นนิสัย จึงจะทำให้เด็กกระทำพฤติกรรมเหล่านี้ถูกต้องตลอดไป

3.กฎเกี่ยวกับผล กฎนี้เน้นการให้รางวัลเป็นสำคัญ เพราะเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนถ้าผู้เรียนได้รับการตอบแทนที่ดีจากการกระทำนั้นก็จะทำให้ผู้เรียน เรียนในสิ่งนั้นได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ควรจะใช้รางวัลเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนรู้เปลี่ยนพฤติกรรมโดย

3.1การให้คำชมเชยหรือได้รับผลตอบแทน เมื่อผู้เรียนพัฒนาการเรียนหรือให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน

3.2ให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการเรียนรู้ของตัวเองว่า ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดอันจะนำไปสู่ความพยายามในการที่จะพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น

3.3การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนมีความเข้าใจว่าสิ่งที่กำลังเรียนรู้มีความสำคัญและจำเป็นต่อตัวเองเป็นอย่างยิ่ง

ทฤษฎีสถานแห่งความรู้ความเข้าใจ (Behaviorist theories)

ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มนี้เกิดจากนักจิตวิทยาชาวเยอรมันที่เรียกกลุ่มของตัวเองว่า นักจิตวิทยากลุ่มเกสโตลท์ (Gestalt psychologists) นักจิตวิทยากลุ่มเกสโตลท์ เชื่อว่า คนเรามีปฏิกิริยาโต้ตอบแบบของการรับรู้ที่เกี่ยวกับตนเอง เมื่อบุคคลประสบปัญหาใด ๆ ก็ตามเขาจะเรียนรู้การแก้ปัญหา ด้วยการจัดแบบขึ้นใหม่ โดยมองสถานการณ์ในแนววิถีทางใหม่เกิดความรู้สึกว่าตนได้ค้นพบหรือเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และมองเห็นช่องทางแก้ปัญหาขึ้นมาทันใจ การเปลี่ยนหรือเกิดแบบในตัวคนเราดังกล่าว เรียกว่าการหยั่งรู้การหยั่งเห็น หรือการมองเห็นช่องทางแนวความคิดของนักจิตวิทยากลุ่มเกสโตลท์นี้ เป็นที่มาของการเกิดทฤษฎีสถานแห่งความรู้ความเข้าใจ ผู้นำในทฤษฎีนี้คือ เคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin)

คำว่าสนาม (Field) นั้นเลวิน หมายถึง สิ่งภายในและสิ่งภายนอกทั้งหลายที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล อันได้แก่ความต้องการ เป้าหมาย ค่านิยม ความปรารถนา ความรู้ทัศนคติ ความกดดันภายใน และสิ่งแวดล้อมทางด้านร่างกายและสังคม เลวินยอมรับแนวความคิดของนักจิตวิทยาเกสโตลท์ที่ว่า การจัดระเบียบแบบแผนใหม่เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งทฤษฎีนี้อธิบายการเรียนรู้ในแง่การเกิดพฤติกรรมภายใน เช่น ความรู้ ทัศนคติ ค่านิยม ความสนใจ ฯลฯ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะสังเกตได้จากการกระทำของบุคคล ทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับการตอบปัญหาที่ว่าบุคคลเข้าใจตัวเองได้อย่างไร เข้าใจสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร และเขามีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมนั้นอย่างไร

การเรียนรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีนี้ หมายถึง การปรับปรุงอย่างหนึ่งซึ่งเป็นการสร้างให้การหยั่งรู้ยังเห็นที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมของบุคคล

ทฤษฎีนี้ไม่เชื่อว่าการให้รางวัล (Reward) และการทำโทษ (Punishment) จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ แต่การเกิดความสัมพันธ์ของความคิดหลายความคิด ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลมีขณะนั้นมาจากประสบการณ์เดิมรวมกับสถานะสิ่งแวดล้อมนั้น จะให้เกิดความคิดหรือความเข้าใจใหม่ขึ้นมาหรือเกิดการเรียนรู้นั่นเอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไว้หลายท่าน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันดังนี้

วันดา นันตา (2548:21)กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ ด้านเนื้อหาวิชาที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนภายหลังศึกษาละอบรมเรื่องนั้น ๆ มาแล้ว โดยให้ผลรวมของคะแนนแทนความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน

อารมณ์ เพ็ชรชื่น (2542:46) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลที่เกิดจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่บ้านและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองหรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล สามารถวัดได้โดยการทดสอบด้วยวิธีต่าง ๆ ซึ่งคะแนนที่วัดได้เป็นความสามารถในการเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ในความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนของนักเรียน นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ทำการศึกษาประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงป้องกันแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อการเรียน และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีอยู่ให้ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงที่สุด ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1.องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่

- 1.1การเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพ และข้อบกพร่องทางร่างกาย
- 1.2สติปัญญาของนักเรียน
- 1.3เจตคติต่อโรงเรียน ครู และวิชาที่เรียน
- 1.4วุฒิภาวะ แรงจูงใจ หรือมโนคติแห่งตน
- 1.5นิสัยรักการเรียน หรือวิธีการเรียน
- 1.6คุณลักษณะของนักเรียน
- 1.7พฤติกรรมของนักเรียนการปรับตัว
- 1.8ความสามารถ ความรู้ ความคิดของนักเรียน
- 1.9เวลาที่นักเรียนใช้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

2.องค์ประกอบเกี่ยวกับโรงเรียน

- 2.1ลักษณะของโรงเรียนและชุมชน
- 2.2หลักสูตร
- 2.3สภาพการณ์ภายในโรงเรียน

3.องค์ประกอบเกี่ยวกับครู

- 3.1คุณลักษณะของครู
- 3.2พฤติกรรมของครู
- 3.3คุณภาพการสอนของครู

4.คุณภาพแวดล้อม

- 4.1ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว
- 4.2ความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกันทั้งในและนอกโรงเรียน
- 4.3วัฒนธรรมและสังคม

4.4สภาพสังคมในห้องเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้แก่ องค์ประกอบมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นประกอบด้วย คุณลักษณะของตัวผู้เรียน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ร่วมกับลักษณะนิสัยทางจิตพิสัยของนักเรียน คุณภาพการสอนของครูและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งคุณลักษณะของตัวผู้เรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือคุณภาพการสอนของครูรวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ตามลำดับ

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งของการเรียนการสอนเป็นตัวชี้ให้ผู้สอนทราบว่า นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ภายหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อนาสตาซี (Anastasi.1968: 386) ได้กล่าว แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสำเร็จในการทำกิจกรรมการเรียนรู้บางอย่างที่เป็นผลมาจากการอบรมสั่งสอน หรือการฝึกฝนโดยเฉพาะ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถแบ่งตามจุดมุ่งหมายการวัดออกเป็น 2 ชนิด คือ

- 1.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Educational achievement)
- 2.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางอาชีพ (Vocational achievement)

ในที่นี้จะกล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสำเร็จในการเรียน แบบทดสอบชนิดนี้มี 2 ประเภท คือ

1.แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน (Standardized tests) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นด้วยกระบวนการที่ซับซ้อนมากกว่าวิธีการที่ครูสร้างขึ้นเอง มีการนำไปทดสอบและนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติหลายครั้ง เพื่อปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น มีความเป็นมาตรฐาน ซึ่งสามารถใช้เป็นหลักสำหรับวัดและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินคุณภาพของการเรียนการสอนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

2.แบบทดสอบของครู หมายถึง ข้อสอบ ข้อปัญหาหรือโจทย์คำถามต่าง ๆ ที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made tests) และสามารถพลิกแพลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ ไม่ได้ผ่านการทดลองใช้มาก่อน จึงมาสามารถยืนยันค่าสถิติต่าง ๆ ได้ อาจใช้เป็นเครื่องกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนสนใจในการเรียน ใช้เป็นเครื่องมือวัดความรู้พื้นฐานเดิมวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง

พฤติกรรมที่ต้องประเมินผลในวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงที่สำคัญมี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านเจตคติ (Attitude) และด้านการปฏิบัติ (Performance) ในรายงานครั้งนี้ ผู้รายงานมุ่งวัดพฤติกรรมด้านความรู้ (Knowledge) หรือพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางสติปัญญาและความสามารถทางสมองซึ่งมีการพัฒนาจากระดับง่าย ไปสู่พฤติกรรมที่ยากซับซ้อน และในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดพฤติกรรมด้านความรู้ผู้รายงาน ได้สร้างแบบทดสอบเป็นแบบฝึกหัดเสริมความรู้วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง โดยสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านความรู้ทั้ง 6 ด้านของบลูม (Boom.2005 : Online) คือ

- 1.ความรู้ ความจำ
- 2.ความเข้าใจ
- 3.การนำไปใช้
- 4.การวิเคราะห์
- 5.การสังเคราะห์
- 6.การประเมินค่า

3.การพัฒนาผู้เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การเรียนแบบร่วมมือ นั้น อาจจะมีอยู่เป็นจำนวนมากวิธี แต่วิธีที่น่าสนใจและผู้สอนให้ความสนใจเป็นพิเศษซึ่งคิดว่ามีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักศึกษาไทย ที่จะทำให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนานในการเรียนทำให้นักศึกษาอยากเรียนมากขึ้น การสอนวิธีนี้เป็นแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งมีเทคนิคการจัดนักศึกษาเข้ากลุ่มโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันภายในกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้นักศึกษาลงมือทำกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกันเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันภายในกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่สนอง

ความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ครูเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน เน้นการสร้างคะแนนความก้าวหน้าจากการเรียนเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น การสอนแบบนี้นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มีการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้เพื่อนคนเก่งช่วยสอนเพื่อนที่อ่อนในกลุ่ม เป็นการถ่ายโอนความรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งวิธีการเรียนการสอนลักษณะนี้จะช่วยทำให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ (Enduring Learning) ได้

การสอนแบบร่วมมือตามวิธีแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์

การสอนแบบร่วมมือตามวิธีแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) คิดค้นโดย Robert Slavin แห่งมหาวิทยาลัย John Hopkins (1990: 35-41 อ้างถึงใน บุญครอง ศรีนวล 2543: 16-21) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีองค์ประกอบของการสอนซึ่งครูสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างดี โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ส่วน คือ 1) การนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น 2) การเรียนกลุ่มย่อย 3) การทำแบบทดสอบย่อย 4) การคิดคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน และ 5) การยกย่องหรือยอมรับกลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุด

รายละเอียดของส่วนประกอบทั้ง 5 ส่วน มีดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น

จะเป็นการสอนเนื้อหาสาระตลอดจนสื่อต่าง ๆ ในชั้นเรียนโดยครูเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้นโดยใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียน ทั้งนี้ต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการของการสอนแบบเทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์อย่างแจ่มชัด เพราะผู้เรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ แล้วนำไปทดสอบซึ่งส่งผลถึงคะแนนของกลุ่ม

2. การเรียนกลุ่มย่อย

ภายในกลุ่มหนึ่งจะประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4-5 คน ซึ่งจะต้องทำคะแนนให้กับกลุ่มของตนเองให้มากที่สุด การจัดทีมจะคละกันในด้านความสามารถและเพศ หน้าที่ของกลุ่ม คือ การให้สมาชิกแต่ละคนทำคะแนนจากการทดสอบย่อย ให้ดีที่สุดหลังจากที่เสนอเนื้อหาสาระตลอดจนสื่อต่าง ๆ ในชั้นเรียนเสร็จแล้ว การทำกิจกรรมกลุ่มย่อยนักเรียนจะศึกษาจาก บัตรความรู้ บัตรคำถาม หรือบัตรกิจกรรมของแต่ละคนหรือคู่ที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกันและมี บัตรเฉลยให้ สมาชิกในกลุ่มจะทำการปรึกษาหารือร่วมกันแก้ไขปัญหาดัง ๆ ตลอดจนช่วยแก้ไขสิ่งที่เพื่อนร่วมกลุ่มทำผิดพลาด หน้าที่ของทีม และหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มจึงต้องเกื้อกูลกัน กล่าวคือสมาชิกในกลุ่มจะทำทุกอย่างให้ดีที่สุด เพื่อช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มให้มีความรู้ จนมั่นใจว่าเพื่อนสามารถที่จะทำการทดสอบความรู้ ซึ่งจะได้คะแนน

ของตนเองและคะแนนระบบกลุ่มมากเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาของสมาชิกแต่ละคน
 สิ่งที่นักเรียนควรคำนึงในการทำงานกลุ่มย่อย มีดังนี้

- 2.1 สมาชิกต้องช่วยให้เพื่อนในกลุ่มได้เรียนรู้เนื้อหาหรือสื่ออย่างถ่องแท้
- 2.2 ทุกคนในกลุ่มต้องเข้าใจเนื้อหาไม่มีใครเรียนหรือศึกษาเนื้อหาจบเพียงคนเดียว
- 2.3 ถ้าสมาชิกคนใดในกลุ่มไม่เข้าใจต้องถามหรือปรึกษาเพื่อนในกลุ่ม
- 2.4 เพื่อนร่วมกลุ่มต้องปรึกษาหารือกันเบา ๆ ไม่ให้รบกวนผู้อื่น

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรสนับสนุนในสิ่ง ต่อไปนี้

1. นักเรียนสามารถเคลื่อนย้ายโต๊ะเก้าอี้ ในกลุ่ม หรือการย้ายที่ทำงานของกลุ่มภายในชั้นเรียน
2. ให้เวลาประมาณ 5-10 นาที สำหรับตั้งชื่อกลุ่ม
3. แนะนำให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม 4 คน ก็ได้โดยให้มีการตรวจผลงานซึ่งกัน
 และกันเมื่อมีการผิดพลาด เพื่อนในกลุ่มต้องร่วมมือกัน อธิบายให้เข้าใจ
4. ไม่ควรจบการศึกษาง่าย ๆ จนกว่าจะแน่ใจว่าเพื่อนในกลุ่มทุกคน สามารถจะตอบคำถามได้
 100 %
5. ให้มีการอธิบายคำตอบซึ่งกันและกันแล้วจึงนำไปตรวจกับบัตรเฉลย คำตอบ
6. เมื่อมีปัญหาให้ปรึกษาเพื่อนร่วมกลุ่มย่อยแล้วจึงปรึกษาครู
7. ระหว่างผู้เรียนทำกิจกรรมครูควรเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปรึกษาหารือได้
 โดยสะดวกและเป็นการเสริมกำลังใจให้แก่ผู้เรียนด้วย

3. การทำแบบทดสอบย่อย

หลังจากปฏิบัติกิจกรรม คือ ศึกษาเนื้อหาสาระและร่วมกันแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ในกลุ่ม ได้
 ประมาณ 1-2 ชั่วโมง จะมีการทดสอบย่อย โดยผู้เรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบด้วยตนเองไม่มีการ
 ช่วยเหลือกันเหมือนตอนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย ทุกคนจะทำคะแนนให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถให้
 กลุ่มบรรลุเป้าหมายได้

4. คะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน

เพื่อความสอดคล้องกับหลักการของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ประการหนึ่งที่ว่าสมาชิกแต่ละคน
 มีโอกาสที่จะช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะจัดอยู่ในกลุ่มเรียนเก่ง ปาน
 กลาง หรืออ่อน ดังนั้นการคิดคำนวณคะแนนของกลุ่มจึงคิดคำนวณจากคะแนนของความก้าวหน้าของ
 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มโดยที่แต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานหรืออาจเรียกว่า “คะแนนฐาน” ไม่เท่ากัน
 โดยที่ครูจะกำหนดคะแนนฐานสำหรับแต่ละคนหรือกลุ่มจากผลการสอบครั้งแรก หรือ หลังสุดของ
 การเรียนก็ได้ ผู้เรียนจะทำคะแนนการทดสอบย่อยให้ได้มากกว่าคะแนนฐานของตนเอง จึงจะมีคะแนน
 ความก้าวหน้าที่ดี

5. การยกย่องหรือยอมรับกลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุด

กลุ่มแต่ละกลุ่มจะได้รับการรับรองหรือได้รับรางวัลต่าง ๆ ก็ต่อเมื่อ สามารถทำคะแนนของกลุ่มได้มากกว่าที่กำหนดไว้

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.หลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์

สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้เปิดทำการสอนครั้งแรกในปีพ.ศ.2547 ซึ่งทางหลักสูตรจะรับนักศึกษาประมาณ 40 คน 1 ห้องเรียน แต่มีผู้สนใจเรียนมากจึงต้องเปิดรับเป็น 80 คน 2 ห้องเรียน จนถึงปัจจุบันปี พ.ศ.2552 มีผู้สนใจเรียนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ถ้ามีความพร้อมในด้านบุคลากร สถานที่สามารถรับนักศึกษาได้ถึง 120-150 คน แต่โดยขอจำกัดดังกล่าวจึงมาสามารถรับนักศึกษาที่ต้องการได้ทุกคน

ปรัชญาของหลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ คุณธรรม สามารถนำภูมิปัญญา พัฒนาสุขภาพและองค์รวมของชุมชน

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 1.เพื่อผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้เป็น นักวิชาการ นักปฏิบัติและนักวิจัย มีความสามารถในการจัดการเพื่อพัฒนาด้านสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.เพื่อให้บัณฑิต เกิดความตระหนักในการให้บริการ และสามารถนำภูมิปัญญาแก้ปัญหาสุขภาพอนามัย ทั้งในระดับบุคคลครอบครัวและชุมชนได้อย่างเหมาะสม
- 3.เพื่อพัฒนาบุคลากร ที่มีคุณภาพสนองความต้องการ ของหน่วยงานทั้งของ รัฐ และเอกชน
- 4.เพื่อให้มีเจตคติที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรม วิจารณญาณและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติพัฒนาสาธารณสุขและเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

หลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร (ไม่น้อยกว่า) **130 หน่วยกิต**

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งออกเป็นหมวดวิชา ดังนี้

1.หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่า **30 หน่วยกิต**

1.1กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.2กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.3กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.4กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	9 หน่วยกิต

2.หมวดวิชาเฉพาะ จำนวนไม่น้อยกว่า **94 หน่วยกิต**

2.1กลุ่มวิชาเฉพาะแกน	12 หน่วยกิต
2.2กลุ่มวิชาเอก	77 หน่วยกิต
2.2.1วิชาเอกบังคับ	65 หน่วยกิต
2.2.2วิชาเอกเลือก	12 หน่วยกิต
2.2.3กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	5 หน่วยกิต
3.หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า	6 หน่วยกิต

รายวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง เป็นวิชาเอกบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน การติดตามบัณฑิต ที่จบการศึกษาไป 2 รุ่น คือรุ่น 2547 และ 2548 ในภาพรวมนักศึกษาได้ทำงานตรงสายงานประมาณ 70 % อีก 30 % ทำงานที่ใกล้เคียงกับวุฒิการศึกษา เช่น เป็นเจ้าหน้าที่ขายยาตามร้านขายยา เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพ็ญศรี จันทราชาติ (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสอนสุขศึกษาเรื่องโรคขาดสารอาหารโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา กลุ่มตัวอย่าง 90 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยใช้ บทเรียนสำเร็จรูปตามแผนของหน่วยศึกษานิเทศก์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนสำเร็จรูปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ด้านเจตคติและการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

Kemmis.S.and.Metagert.R (1990) ได้ศึกษาเรื่องผลที่เกิดการใช้เอกสารประกอบการสอน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนมีผลการเรียนดีกว่าผู้เรียนที่เรียนตามวิธีเดิมโดยไม่ใช้เอกสารประกอบการสอน

ฉัตรชัย ขัยธะรี (2551) ทำการวิจัยเรื่องการดูแลรักษาสุขภาพ ผลการวิจัยในด้านผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนจะมีผลดีกว่าก่อนเรียน ก่อนเรียนทำได้ร้อยละ 80 % หลังเรียนทำได้ร้อยละ 97.48 ส่วนด้านความพึงพอใจในการเรียนวิชาสุขศึกษาในเรื่องการดูแลรักษาสุขภาพอยู่ในระดับมาก

นภาพร สมบูรณ์สุข (บทคัดย่อ) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องสิ่งเสพติดให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD กับวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดคลองไทร (ฉัตรราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

จำนวน 56 คน แยกเป็นกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD และกลุ่มที่เรียนปกติ กลุ่มละ 28 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีแบบร่วมมือรูปแบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุลีกร จันทรเทพย์ (2549) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่องชีวิตและครอบครัว กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและผลการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองร้อยเอ็ด ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้ทราบข้อมูลการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้น 2 ในเรื่องต่าง ๆ และการสอนแบบร่วมมือรูปแบบของ STAD. แต่การวิจัยที่เน้นสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้น 2 ในระดับอุดมศึกษายังหาข้อมูลไม่พบ จึงทำให้มีงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องจำนวนน้อย แต่ต่อ ๆ ไปถ้ามีผู้ทำวิจัยทางด้านวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้น 2 เพิ่มมากขึ้น จะได้นำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบและปรับปรุงการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้น 2 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1.กำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 4.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5.วิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่าง

- 1.ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติชั้นปีที่ 3 ที่เรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ในภาคเรียน 2 /2555 จำนวน 37 คน
- 2.กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงเพราะนักศึกษามีเรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงอยู่เพียง 1 ห้อง จึงใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.เอกสารตำราทางด้านสุขศึกษา
- 2.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบความพึงพอใจในวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

- 1.ศึกษาเอกสารตำราทางด้านวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง
- 2.สร้างแบบสอบถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 3.นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
 - 1.นายไพฑูรย์ สอนทน นักวิชาการสาธารณสุขระดับ 7 สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์
 - 2.นางสาวกมลวรรณ ศรีปลั่ง พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 - 3.นางวิลาสินี ติปัญญา พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 4.นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงแก้ไขทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ชุด
- 5.นำแบบทดสอบที่ไปทดลองใช้ (Try Out) มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.ทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้น 2 ให้ทำแบบทดสอบก่อนทำการเรียน

และหลังการเรียนสิ้นสุด

2. นำแบบทดสอบมาตรวจความเรียบร้อยและคิดคะแนน

3. นำแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสถิติ

2. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติการหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{x}$ แทนค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทนผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมด

สถิติการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

$(\sum x)^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของคะแนน

N แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

การคำนวณเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนและหลังการทดสอบ โดยใช้สูตร t-test for dependent sample

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad \text{เมื่อ } df = n-1$$

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทนจำนวนคู่

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละตัวกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทนผลรวมของผลต่างของคะแนนทั้งหมดกำลังสอง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจจากนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ผู้วิจัยได้ดำเนินวิเคราะห์ข้อมูลโดยได้นำเสนอ ออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบ

ขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแบบร่วมมือ

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน

วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยตรวจแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแบบร่วมมือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ได้ตรวจสอบอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแบบร่วมมือ

จากการทดสอบก่อนเรียน pre-test ของรายวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงได้ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วทำการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน post-test โดยใช้ t-test (Dependent Sample) ได้ผลดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนน	
		$\bar{x}$	S.D
ก่อนเรียน	20	8.24	0.83
หลังเรียน	20	10.43	1.60

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 8.24 ± 0.83 หลังจากเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ผู้สอนเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ทำให้ได้มาซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 10.43 ± 1.60

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ โดยใช้ t-test (Dependent Sample) ได้ผลดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D	df	t	Sig
ก่อนเรียน	21	8.24	0.83	20	7.787	0.00
หลังเรียน	21	10.43	1.60			

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แสดงว่าการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มีผลช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนวิชาการ
รักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง
เกณฑ์ การประเมินความพึงพอใจ

2.34-3.00 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.67-2.33 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.66-1.0 หมายถึง เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 การประเมินผลผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการ
เรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1.เนื้อหาในเอกสารประกอบการสอนอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย	2.71	0.46	มาก
2.แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	2.57	0.51	มาก
3.การจัดลำดับ ความยากง่ายของเนื้อหาเป็นไปตามลำดับจากบทแรกไป	2.86	0.36	มาก
4.เอกสารประกอบการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถอ่านทบทวนเนื้อหาได้เอง	2.81	0.40	มาก

5.เอกสารประกอบการสอนทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้	2.90	0.30	มาก
6.วิธีการสอนมีการจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ	2.62	0.50	มาก
7.สามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดกับบุคคลอื่นได้	2.48	0.68	มาก
8.ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.71	0.46	มาก
9.ผู้สอนมีการแจ้งผลการทดสอบทุกครั้ง	2.90	0.3	มาก
10.เกณฑ์การจัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนและเหมาะสม	2.95	0.22	มาก
11.เนื้อหาวิชาวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงสมควรที่จะใช้เรียนในหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์ต่อไป	2.67	0.48	มาก
12.ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง	2.71	0.46	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าในหัวข้อเอกสารประกอบการสอนนักศึกษามีความพึงพอใจมากที่อยู่ในลำดับที่หนึ่ง คือ เกณฑ์การจัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนและเหมาะสม $\bar{x} = 2.95$ $SD = 0.22$ ลำดับที่สอง คือเอกสารประกอบการสอนทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ และ ผู้สอนมีการแจ้งผลการทดสอบทุกครั้ง $\bar{x} = 2.90$ $SD = 0.3$ ลำดับที่สามารถจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาเป็นไปตามลำดับจากบทแรกไปถึงบทสุดท้าย $\bar{x} = 2.86$ $SD = 0.236$ ลำดับสุดท้ายที่มีคะแนน $\bar{x} = 2.48$ $SD = 0.68$ น้อยที่สุด คือสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดกับบุคคลอื่นได้

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง โดยมีตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 32 คน ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบ่งเป็น 3 ตอน คือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ผลวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแบบร่วมมือผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงโดยนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่าง จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ซึ่งเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี แบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ตามหลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ผู้สนใจเฉพาะห้องเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอน 1 ห้องเรียน จำนวน 37 คน

สรุปผล

จากการ ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง สรุปได้ดังนี้

1. การทดสอบก่อนเรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักศึกษา 32 คน ได้ $\bar{x} = 8.24$ ค่า $SD = 0.83$ ค่า $df = 20$ ค่า $t = 7.787$ ผลเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่านักศึกษาที่เรียนเก่งจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง สูงกว่า นักศึกษาที่เรียนอ่อนและปานกลาง

2. การทดสอบหลังเรียนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักศึกษา 21 คน ได้ $\bar{x} = 10.43$ ค่า $SD = 1.60$ ผลที่ได้ให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีผลช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

3. ความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับมากทุกรายการประเมิน

การอภิปราย

1.จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังเรียนจะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ฉัตรชัย ชัยชนะ ที่ทำการวิจัยการดูแลรักษาสุขภาพในด้านผลสัมฤทธิ์หลังเรียนจะมีผลดีกว่าก่อนเรียนทำได้ร้อยละ 80 หลังเรียนทำได้ร้อยละ 97.48 และ สอดคล้องกับ นภาพร สมบูรณ์สุข ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้น2 เรื่องการปฐมพยาบาลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD กับวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดคลองไทร (ฉัตรราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2.จากการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงซึ่งเรียนรู้แบบร่วมมือการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ โดยมีรายการประเมิน 12 ข้อ ทุกข้อจะอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก อาจจะเป็นเพราะการสอนวิธีแบบร่วมมือนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกกิจกรรมตามความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติกร จันทรเทพย์ ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่องชีวิตและครอบครัว กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.ในการจัดการเรียนการสอนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนทุกคนอยากให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นให้ได้มากที่สุด ดังนั้นถ้าทุกวิชาสามารถมีกิจกรรมและคู่มือการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนได้ใช้ประกอบการเรียน โอกาสจะประสบผลสำเร็จย่อมมีมากขึ้น 80%

2.ความพึงพอใจก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ผู้สอนควรจะต้องตระหนักถึงจิตใจของผู้เรียนว่ามีความต้องการอย่างไร โดยถือผู้เรียนเป็นสื่อกลาง จัดการเรียนการสอนให้เกิดความพึงพอใจได้ทุกคนยิ่งดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ทำวิจัยทุกวิชาที่ได้ทำการสอน เช่น วิชาการพัฒนานาอนามัยชุมชน ฯลฯ

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2539). **หลักสถิติ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตตนา สราวุธพิทักษ์. (2539). **การสอนสุขศึกษา**. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2542). **สุขศึกษาในโรงพยาบาล**. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้า
เจ้าพระยา.
- นัทรชัย ขันธะวี . **การดูแลรักษาสุขภาพ**. เพชรบูรณ์. โรงเรียนบ้านโตก. 2551
- ชุลีกร จันทร์เทพย์ (2549). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่องชีวิตและ
ครอบครัว กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและผลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นภาพร สมบูรณ์สุข (2548). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษา เรื่อง สิ่งเสพติด
ให้โทษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD
กับวิธีการสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. พระนครศรีอยุธยา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ผุสดี ชันผีก. (2551). **ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย
ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ของชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 โพศรี เทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี**.
อัตลำเนา.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2542). “การเรียนแบบร่วมมือกัน ” ใน **ประมวลบทความการเรียนการสอน
และการวิจัยระดับมัธยมศึกษา**. หน้า 1-16. จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช & สร้อยสน
สกลรักษ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ภพ เลาหไพบูลย์. (2542). **แนวการสอนวิทยาศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช
- วันดา นันตา. **ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนวิทยาศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2534). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารมณ เพ็ชรชื่น. **เทคนิคการวัดและการประเมินผลการศึกษาในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.

อุทุมพร จามรมาน (2545).เอกสารประกอบการอบรมการวิจัยในชั้นเรียน.อัครลำเนา

Kemmis.S.and.Metagert.R (1990).**The Action**

Research Phanner Geelong.Deatin Univorsity Press.

http://www.rtc.ac.th;8001/www_rtc/download/ar250951/analyzedoc [2552.เมษายน30]

นภาพร สมบูรณ์สุข (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษา เรื่อง สิ่งเสพติด
ให้โทษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือรูปแบบ STAD
กับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. พระนครศรีอยุธยา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ภาคผนวก

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ นายไพฑูรย์ สอนทน
ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขระดับ 7
สถานที่ทำงาน สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์

ยินดีตรวจสอบสอบถามการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา
ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ วิชา สุขศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบ
ร่วมมือ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ
(.....) ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ
(.....) ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ลงชื่อ.....
(นายไพฑูรย์ สอนทน)

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ นางสาวกมลวรรณ ศรีปลั่ง
ตำแหน่ง พนักงานมหาวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ยินดีตรวจสอบสอบถามการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา
ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ วิชา สุขศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบ
ร่วมมือ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ
(.....) ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ
(.....) ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ลงชื่อ.....
(นางสาวกมลวรรณ ศรีปลั่ง)

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ นางวิลาสินี ดีปัญญา
ตำแหน่ง พนักงานมหาวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ยินดีตรวจสอบสอบถามการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา
ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ วิชา สุขศึกษา ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบ
ร่วมมือ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ
(.....) ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ
(.....) ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ลงชื่อ.....

(นางวิลาสินี ดีปัญญา)

แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 1

คำสั่ง : ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1.จงแสดงความคิดเห็นในเรื่องคุณลักษณะและทัศนคติของสุขภาพและเหตุการณ์ปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปทางด้านสุขภาพมีดังนี้ (5 คะแนน)

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

1.5.....

2.จากการที่ได้เรียนเรื่องความหมาย ขอบเขต แนวคิดและกลวิธีทางการพยาบาลเบื้องต้นนักศึกษามีความรู้พอสรุปได้ดังนี้ (5 คะแนน)

2.1.....

2.2.....

2.3.....

2.4.....

2.5.....

3.จากการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญของปัญหาสุขภาพ และการแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ข้อสรุปดังนี้(10 คะแนน)

3.1.....

3.2.....

3.3.....

3.4.....

3.5.....

3.6.....

3.7.....

3.8.....

3.9.....

3.10.....

แบบทดสอบหลังเรียนบทที่1

คำสั่ง : ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1.จากการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญของปัญหาสุขภาพ และการแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ข้อสรุปดังนี้(10 คะแนน)

- 1.1.....
- 1.2.....
- 1.3.....
- 1.4.....
- 1.5.....
- 1.6.....
- 1.7.....
- 1.8.....
- 1.9.....
- 1.10.....

2.จงแสดงความคิดเห็นในเรื่องคุณลักษณะและทัศนคติของสุขภาพและเหตุการณ์ปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปทางด้านสุขภาพมีดังนี้ (5 คะแนน)

- 2.1.....
- 2.2.....
- 2.3.....
- 2.4.....
- 2.5.....

3.จากการที่ได้เรียนเรื่องความหมาย ขอบเขต แนวคิดและกลวิธีทางการพยาบาลเบื้องต้นนักเรียนมีความรู้พอสรุปได้ดังนี้ (5 คะแนน)

- 3.1.....
- 3.2.....
- 3.3.....
- 3.4.....
- 3.5.....

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนบทที่1

คำสั่ง : ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1.จงแสดงความคิดเห็นในเรื่องคุณลักษณะและทัศนคติของสุขภาพและเหตุการณ์ปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปทางด้านสุขภาพมีดังนี้
(5 คะแนน)

- 1.1สุขภาพของคนเราจะดีได้ต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
- 1.2คนเราจะมีสุขภาพดีต้องดูในภาพรวมของร่างกายทุกส่วนได้ตามมาตรฐาน
- 1.3กระบวนการที่สุขภาพเป็นพลวัตรมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา
- 1.4การลงมือปฏิบัติตามหลักการทางการแพทย์เป็นวิธีที่ดีที่สุด
- 1.5การที่จะให้มีสุขภาพดีต้องมีองค์ประกอบหลายประการ เช่น การรับประทานอาหารให้ถูกสุขลักษณะ การออกกำลังกาย การพักผ่อนนอนหลับจะทำอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้

2.จากการที่ได้เรียนเรื่องความหมาย ขอบเขต แนวคิดและกลวิธีทางการแพทย์นักศึกษามีความรู้พอสรุปได้ดังนี้ (5 คะแนน)

การพยาบาลเป็นการทำให้คนเรามีสุขภาพที่ดีทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคมลัจิตวิญญาณ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข อาศัยศาสตร์สืบทอดการทำงานและความเห็นอกเห็นใจคนอื่น

3.จากการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญของปัญหาสุขภาพ และการแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ข้อสรุปดังนี้(10 คะแนน)

ปัญหาสุขภาพเกิดจาก

- 3.1ขาดความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ
- 3.2มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการป้องกันโรค
- 3.3ปฏิบัติตัวที่ผิดในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพ
- 3.4มีความคิดที่ผิด ๆ ทางด้านสุขภาพ
- 3.5ความไม่ตระหนักถึงเรื่องความปลอดภัยในชีวิต

การแก้ไขปัญหาสุขภาพ

- 3.6ทุกคนต้องดำเนินการป้องกันส่งเสริมสุขภาพไม่ให้เกิดการเจ็บป่วย
- 3.7มุ่งเน้นให้ทุกคนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นในเรื่องสุขภาพ
- 3.8ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ
- 3.9รู้จักแหล่งสถานที่รักษาพยาบาลที่มีคุณภาพ
- 3.10ทุกภาคส่วนต้องเห็นความสำคัญในเรื่องสุขภาพโดยเริ่มต้นจากรัฐบาล หน่วยงาน และประชาชน

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียนบทที่1

คำสั่ง : ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1.จากการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญของปัญหาสุขภาพ และการแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ข้อสรุปดังนี้(10 คะแนน)

ปัญหาสุขภาพเกิดจาก

- 1.1ขาดความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ
- 1.2มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการป้องกันโรค
- 1.3ปฏิบัติตัวที่ผิดในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพ
- 1.4มีความคิดที่ผิด ๆ ทางด้านสุขภาพ
- 1.5ความไม่ตระหนักถึงเรื่องความปลอดภัยในชีวิต

การแก้ไขปัญหาสุขภาพ

- 1.6ทุกคนต้องดำเนินการป้องกันส่งเสริมสุขภาพไม่ให้เกิดการเจ็บป่วย
 - 1.7มุ่งเน้นให้ทุกคนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นในเรื่องสุขภาพ
 - 1.8ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ
 - 1.9รู้จักแหล่งสถานที่รักษาพยาบาลที่มีคุณภาพ
 - 1.10ทุกภาคส่วนต้องเห็นความสำคัญในเรื่องสุขภาพโดยเริ่มต้นจากรัฐบาล หน่วยงาน และประชาชน
- 2.จงแสดงความคิดเห็นในเรื่องคุณลักษณะและทัศนคติของสุขภาพและเหตุการณ์ปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปทางด้านสุขภาพมีดังนี้ (5 คะแนน)

การพยาบาลเป็นการทำให้คนเรามีสุขภาพที่ดีทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข อาศัยศาสตร์และศิลป์การทำงานและความเห็นอกเห็นใจคนอื่น

3.จากการที่ได้เรียนเรื่องความหมาย ขอบเขต แนวคิดและกลวิธีทางสุขศึกษานักศึกษามีความรู้พอสรุปได้ดังนี้ (5 คะแนน)

- 3.1สุขศึกษา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพทั้งทางด้านความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติของบุคคลในทางที่ถูกต้อง
- 3.2การศึกษาสุขศึกษาสมัยใหม่ต้องให้เกิดความคิดอย่างไม่วิจารณ์ญาณมีอิสระมองเห็นปัญหาและแก้ไขปัญหได้
- 2.3กลวิธีการดำเนินงานสุขศึกษาได้เริ่มมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 3 มีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบันฉบับที่ 10
- 3.4งานสุขศึกษาได้พัฒนาทางด้านนโยบายการจัดทำแผนการดำเนินงานมาโดยตลอด
- 3.5การเจ็บป่วยจะนำไปสู่การสูญเสียทั้งเงิน เวลา การประกอบอาชีพ

3.จากการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญของปัญหาสุขภาพ และการแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ข้อสรุปดังนี้(10 คะแนน)

แบบประเมินความพึงพอใจ
ในการเรียนวิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง หลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการประเมิน

1. หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด
2. หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
3. หมายถึง เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน		
	3	2	1
1.เนื้อหาในเอกสารประกอบการสอนอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย			
2.แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา			
3.การจัดลำดับ ความยากง่ายของเนื้อหาเป็นไปตามลำดับจากบทแรกไป			
4.เอกสารประกอบการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถอ่านทบทวนเนื้อหาได้เอง			
5.เอกสารประกอบการสอนทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้			
6.วิธีการสอนมีการจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ			
7.สามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดกับบุคคลอื่นได้			
8.ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน			
9.ผู้สอนมีการแจ้งผลการทดสอบทุกครั้ง			
10.เกณฑ์การจัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนและเหมาะสม			
11.เนื้อหาวิชาสุขศึกษาสมควรที่จะใช้เรียนในหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์ต่อไป			
12.ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนวิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง			

คำนำ

การทำวิจัย ผู้เรียน ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคนักศึกษา ภาคปกติ ผลที่ออกมาจึงอยู่ในระดับดี เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีงานทำ มีความรับผิดชอบสูง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับแรงผลักดันจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเป็นการเตรียมความพร้อมของคณาจารย์ในการตรวจประเมินของ กพร. และ สม.ศ เพื่อให้ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัด

จากการทำการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง สมควรที่จะทำการวิจัยในทุกวิชาที่สอน แต่จะมีปัญหาในวิชาเอกที่มีอาจารย์ผู้สอนน้อยต้องสอนหลายวิชาทำให้ไม่มีเวลาเต็มที่ ในโอกาสนี้ต้องขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เป็นผู้สนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน และมหาวิทยาลัยให้ทุนสนับสนุน จึงทำให้งานวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

มงคล นราศรี

เมษายน 2556

ชื่อเรื่อง : การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
วิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง
ผู้วิจัย : นายมงคล นราศรี
ปีที่ศึกษา : 2555

บทคัดย่อ

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชา
การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงของนักศึกษาภาคปกติมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน วิชาการรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่ม
ผลสัมฤทธิ์ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียน วิชา การรักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงซึ่ง
เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี แบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อหา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเอกสารประกอบการเรียนเป็นคู่มือประกอบการวิจัยโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า df และ ค่า t-test

ผลการศึกษาพบว่า

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลัง
เรียนจะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านความพึงพอใจ นักศึกษาที่เรียนวิชาการ
รักษายาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง ซึ่งเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ซึ่งมีรายการ
ประเมิน 12 ข้อ ทุกข้อจะอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก อาจจะเป็นเพราะการสอนวิธีแบบร่วมมือให้นักศึกษา
ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกกิจกรรมตามความสนใจ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	9
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	10
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	11
ปรัชญาของหลักสูตร	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ การสร้างเครื่องมือ	18
การวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ	20
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
สรุปผล	23
อภิปราย	24
ข้อเสนอแนะ	24
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ	
แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน	
เฉลยแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน	
แบบประเมินความพึงพอใจ	